

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Seruitio subdī dominos, famulosq; vicissim
 Præferri dominis, & belli forte perire
 Sors generis quondā quos claro è sanguine misit.
 Et si forte breuī requiescant tēpore bella,
 Legibus armatas furere in certamina leges.
 Ius anceps pugnare foro, quo iurgia fratrū
 Non leuius votis feriunt quàm prælia telis.
 Sed quis vota notet, clament quū facta nocentur?
 Quis fraudes & furta gemat gaudēte rapina?
 Quis ue minora fleat si coram maxima fiunt,
 Inde minora tamen si summis iūcta notentur?
 Nam perisse nullum facinus sub iudice paruū est,
 Nec datur hic cūctas p̄currere carmine fraudes:
 Hoc vnum dicam br euibus, post damna priorū
 Nil superesse mali, quod nō vel perpetret orbis,
 Vel toleret, plenus scelerum, plenusq; dolorū.
 In casu discrimen habent, & crimen in actu.

CAPVT XIII.

Sed tu Christe potēs cui semp̄ p̄cere prōptū est,
Tu figulus massam potis es reparare caducā,
 Et contracta diu ac resoluta refingere vasa,
Luce. 15. Qui dudū in vili latitantē puluere drachmā
 Clara euangelij uerbiq; ardente lucerna
 Inuestigasti

Inuestigasti, magni tu pastor ouilis,
 Qui procul à caulis longoq̄ errore vagantē Luce. 15.
 Queris ouē: vtq̄ suo gaudens reddatur ouili,
 Sarcinā fit quæ cura fuit: nec querere tantum
 Illa fatis cœlestis habet clementia Christi:
 Ni ferat impositam tergo, atq̄ in ouile reducat.
 Vtq̄ vnā ex ouibus stigi de fauce barathri
 Inferniq̄ lupi crudeli ex ore receptam
 Accipias, euangelicus te filius ille
 Iunior instituet: pecudis qui forma reuersæ
 Quid fugias docet: & lapsus quo deniq̄ pacto
 Ad meliora queas pacato patre reuertī.
 Ille quidē exhaustos postquā disperfit æceruos: Historia filij
prodigi. Lu. 15
 Vitaq̄ cōsumpto mutata est prodiga censu:
 Turpia porcorū digne cōuiuia sectans,
 Optauit siliquis compleri vilibus aluum:
 Donec sæua fames longo discrimine victum
 Cogeret offenso tandem se reddere patri:
 Confessumq̄ reum laxato crimine solui.
 Quem mox prostratū mitis pater alleuat vltro:
 Et trepidum blanda solatur voce pudorem.
 Quin & quē loquitur, facto testatur amorē:
 Nam reduci ornatus vestis dat prima secundos,
e 3 Lataq̄

Lætacq̃ solennis celebrat cõuiuia cõetus:

Quod rediuiua suis quondam de funere proles

Surgat, & orbato redeant noua lumina patri.

*Oratio ad
Christum.*

At tu cunctipotens hominũ rerumq̃ creator,

Quãquã omnes fieri saluos cupis, atq̃ beatos:

Nulla tamen pateris nostræ dispendia mortis.

Nec mundo pereunte, tuis cõtingere dãnũ

Diuitijs poterit: nescis decrefcere, nescis

Augeri, & pleno perstat tibi gloria regno.

Sed famulis id redde tuis quod perdidit Adam,

Quodc̃ tulit primũ viciatæ stirpis origo,

Ortu restituat per te pia vita secundo.

Forma vetus nimium lacero circundata peplo,

Iam veteri scissam ponat cum crimine vestem.

Pallia prima pater redeunti porrige proli.

Lucæ. 10.

Olim seminecem miserans tu forte repertum

Inc̃ via abiectum (quem nõ multo ante latrones

Præterea inflic̃tis spoliarant vndiq̃ plagis)

Hanc tu Christe viã sumpto dũ corpore curris

Allisum reperis, nec deseris: insuper egrum

Carnis iumento importas, & vulnera fanas.

Non secus inferni qui dudũ præda latronis

Multiplicĩ exanguẽ trahimus prævulnere vitã:

Nullum

Nullum aliud præter te vnū solamen habemus.
 Quod si nunc medico, curabit vulnera forū.
 Gratia designata oleo, sapientia vino,
 Et samaritani nos extera cura fouebit:
 Pelletur validus medicato corpore languor,
 Ergo qui non vis moriendi crescere causas,
 Nec peccatorum crudelia funera queris
 Sed mage cōuersi vt viuāt: blando excipe vultu
 Quos confessa tibi gemitus pia pectora fundūt,
 Vt quondam tecum passæ sub tempore carnis
 Proximus immani pendens de stīpīte latro,
 Quem nō culpa tibi similem sed pœna tenebat,
 Confessi venia supplex est criminis vsus.
 Ille etenim non vt membrīs, ita corde ligato,
 Etsi confixas clauis extendere palmas
 Non potuit, liber mentem cū voce tetendit:
 Sicq̄ reus, scelerū quū digna piacula pendit
 Martyrium de morte rapit: cui sine sagaci
 Prouida cura fuit tales non perdere pœnas:
 Præripuitq̄ aditum moriens, cœloq̄ leuādus
 Ardua sublimi tenuit compendia saltu.
 Porrige sic nobis celsam pater inclyte dextram
 Nos quoq̄ perpetuæ consortes effice vitæ:

Nolo mortē
 morientis di-
 cit dominus:
 reuertimini
 & vituite.
 Ezech. 18.
 Pij latronis
 confessio.

Atq̄ profanati deceptis fraude latronis
 Ut tibi cōpasso miserens succurre latroni:
 Liuida quos hostis paradiso depulit ira,
 Fortior antiquæ reddat tua gratia sedi.

FINIS LIBRI TERTII

DIVI ALCHIMI AVITI

Viennensis archiepiscopi Liber quartus
 De diluuiō mundi.

CAPVT I.

Infectū quōdā vicij̄s cōcordibus orbē
 Infandūq̄ nefas cœlo vlsiscēte piatū
 Diluuiō repetā: sed nō q̄ fabl̄a mēdax
 Victuros lapides mūdū sp̄sisse p̄ aplū
 Deucaliona refert dirum genus vnde resumpti
 Descendant homines, cunctisq̄ laboribus apti:
 Saxeā qui duræ monstrant primordia mentis:
 Sed verī compos fluctus nunc prosequar̄ illos,
 Per quos immissus rebus vix pene creatis
 Lactentem velox præuenit terminus orbem.
 Extulerat mortale genus crudelibus ausis
 Ingentes animos: omni pro lege voluntas
 Sola erat: vsq̄ adeo cōuersi in crimina mores:
 Ius hominū nullū, tūm nil distare putatum

Falsq̄